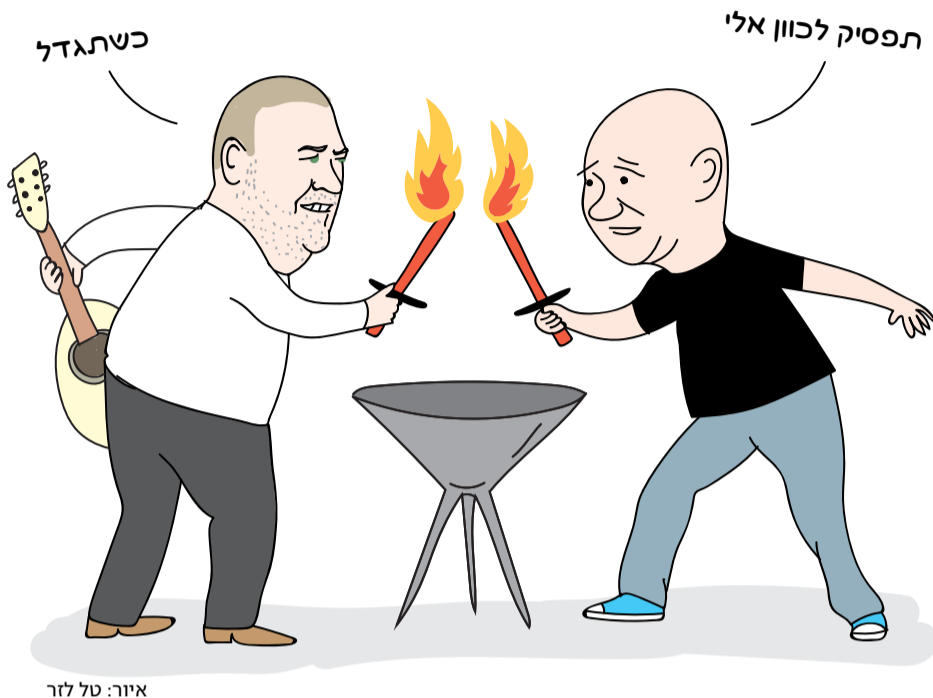

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

יום הולדת, משואה נחמדת

בטקס בהר הרצל דרושים סמלים יותר נאמנים לחיינו: המסדר ייצור פיקק תנועה או ישאיר זבל בכנרת

אמורות לסמל את ההווי הישראלי, וכדי להיות נאמנים למציאות, לצד צורות של סמלי המדינה, אפשר להציג גם סמלים פחות רשמיים. נגיד: המסדר ייצור פיקק תנועה בכניסה לירושלים; המסדר ייצור ערימת אשפה שמטיילים השאירו בכנרת בסוף חופשת הפסח; המסדר ייצור כתובת שצוירה על קיר בקולוסיאום ברומא; או – המסדר ייצור נעל שבתוכה מוגש קינוח לראש ממשלת יפן.

במוצאי החג מחולקים פרסי ישראל, וגם שם, לצד הפרסים לכל נכבדי ומלומדי האומה, אפשר לגוון עם אנשים שביטאו גם הם את הרוח הישראלית הייחודית, רק מכיוונים אחרים. למשל, הפרס בתחום הבריאות צריך ללכת למי שפיתח את נגיף השפעת, שתקף בדיוק באותו יום את כל הנהגים של רכבת ישראל. הוא בהחלט ראוי לקבל את הכבוד בטקס, רק צריך לקוות שהוא לא מתכוון להגיע אליו ברכבת.

הפרס בתחום הביטחון מגיע לאפי נוה, יושב ראש לשכת עורכי הדין לשעבר, שהיה מוכן להקריב את עצמו ואת תפקידו רק כדי לחשוף כשלי אבטחה חמורים במערך ביקורת הגבולות בנתב"ג. וזה עוד בלי שדיברנו על היצירתיות והחדשנות שהוא הפגין בתחום מינוי השופטים בישראל. אמר מי שאמר שעם שלא מכבד את העבר, אין לו עתיד (לא זוכר מי בדיוק אמר את זה, זה היה בעבר), ולכן הפרס בתחום מורשת ישראל מגיע לכוכבות "בוורלי הילס 90210", שעזבו הכל ועשו עלייה לכמה שעות של צילומי פרסומת – והזכירו לנו את ארץ ישראל היפה של פעם, בנייניטז, כשהיינו צעירים ועם פחות בוטוקס.

הפרס בתחום החקלאות יוענק למשה פייגלין על תרומתו לקידום מורשת הקנאביס והפיכת ישראל מסטארט-אפ ניישן לטטלה ניישן.

הפרס בתחום היחסים הבינלאומיים יוענק לעוקצי התיירים באשר הם, שדאגו להעניק לתיירים שהגיעו לכאן יחס מיוחד, ובעיקר מחיר מיוחד (בערך כפול מהמחיר הרגיל), והבטיחו שגם הרבה אחרי שאותם תיירים יחזרו לארצות מוצאם, הם לא יפסיקו לדבר על החופשה בישראל.

חג עצמאות שמחו! ●

yairn@israelhayom.co.il

לשירים כתבו בכלל יעקב רוטבליט ויעקב גלעד, אמרה לפוליקר הנרגש: "יש דברים שרציתי לומר, ורצוי לעשות את זה פנים אל מול פנים". אם כי קשה לומר שההחלטה לבשר לו על כך מול 500 איש תואמת את "חופשי זה לגמרי לבר".

לא חייבים לעצור כאן. היה נחמד, למשל, אם ישיבת הממשלה של יום ראשון היתה נפתחת בהצהרה ש"השבוע מתחיל מאוחר כרגיל, אין לי כוח לקום, אין לי חשק לכלום". בכל מקרה סביר שבמהלך המו"מ הקואליציוני כל אחד מראשי המפלגות יבהיר:

"גם אני רוצה לרמוס את כל מי שעומד בדרכי, לע"מור על שלי בלי ליפול", "גם אני רוצה לשלם במוזמן מתחת לשולחן לאיזה עבד נאמן פודלמן", "גם אני רוצה להיות בן של מי שרימה והונה וקיבל הניגה", "אני רוצה להיות יריד בין ידידי המוזיאון", "גם אני רוצה חבר בכנסת ובמס ההכנסה", "גם אני רוצה שומר ראש, נהג צמוד ולימוזינה גרו"לה" (מתוך "אני רוצה גם" של פוליקר וגלעד).

תיסלם ובנוזן פילגו את העם לשני מחנות – מתוסלמים מול מבוגונים. כדי שהשסע הלאומי הנורא לא יחזור ולמען האחדות בעם, אני קורא לשרה לאון את

הבחירה בפוליקר עם הענקת משואה גם לנציגי המחנה השני, של חברי תיסלם. אני כמוכן מתנגד לדילים פוליטיים, אבל במקרה כזה בהחלט נהיה מוכנים לוותר לשנה על ביצוע "פרצופה של המדינה".

עם כל הכבוד למסורת, אני חושב שכמדינה שחרטה על דגלה חדשנות ויצירתיות, אפשר להכניס רוח חדשה גם באירועי החג. השימוש בלפיד, למשל, הוא מעט מיושן ונידוש. למה לא לאפשר לכל מדליק להביא את הטאץ' הייחודי שלו? פוליקר הוא גיבור גיטרה ויכול להדליק את המשואה עם בווק, לתפארת מדינת ישראל והצלחות של יוון.

גם את החלק של תרגילי הסדר בטקס בהר הרצל אפשר לרענן. הצורות שיוצרים החיילים על מגרש המסדרים

השבועות האחרונים היו מרגשים לכל מי שהתבשר שידליק משואה ביום העצמאות, אבל במיוחד ליהודה פוליקר. עוד לפני ליל הסדר מירי רגב קפצה עליו באמצע הופעה והודיעה לו שנבחר, וזה עוד לפני שמבקר המדינה קפץ עליה והודיע לה שבחירת מדליקי המשואות בשנה שעברה וחלוקת ההזמנות היו לא תקינות.

פוליקר ראוי לכל כבוד. הוא מלחין וזמר נהדר, גיטריסט אדיה, ואני שמח שבבילוי מכל הלב. העובדה שמישהו מעולם הרוק הישראלי זוכה בכבוד מחממת את ליבי, ואני מצדיע לוועדה שבחרה בו, וגם באבי נשר ובאחרים.

למרות זאת, אני לא משוכנע שההחלטה לבשר על ההחלטה בפורמט של "מסיבת הפתעה", בלי לתאם מראש, היתה רעיון מוצלח (מזל שהשרה לא קפצה מתוך עוגה או מתוך נרתיק של גיטרה). הופעה מול קהל היא עניין מורכב, מתוזמן ומלחיצ גם ככה,

ובסטודיו רואים בכירור שבזמן המהלך פוליקר אוזן בחוזה, בהי תרגשות שיכולה להתפרש גם כהכנה לצנתור ולשירת הלהיט "חופשי זה לגמרי שבץ". יכול להיות שאם הייתי נוכח במ"קום, לא הייתי מתאפק ומצלי"צל למד"א, רק ליתר ביטחון. השימוש שהשרה עשתה בהודעה בציטוטים משיריו

של האמן היה יצירתי, אם כי העלה בי זיכרונות רחוקים מאוה. בתחילת שנות ה-80, כשתיסלם פעלה ממש במ"קביל ללהקת בנוזן של פוליקר, היינו מקבלים מכתבים מבני נוער יצירתיים במיוחד, שגם הם שילבו בקיאות פזמונאית בסגנון:

"חברי תיסלם היקרים, היום היה לי בוקר של כסף, נס"עתי באוטובוס ושמעתי רדיו חזק, ואז אמרתי לאמא שאני אוהב אותה ואשמח לראות אותה היום. אבא חזר עם נשק מהצבא ואמרתי לו תפסיק לכוון אלי. בת הזוג שלי נטע ביקשה שנקבע עוד פגישה. הסבים שאלו מה ארצה כמתנה ליום הולדת, ואמרתי להם: תנו לי רוקנרול".

השרה לא התרחקה מאוד מהו'אנה, ואף שאת המילים

השימוש בלפידים, למשל, מעט מיושן ונדוש. למה לא לאפשר לכל מדליק להביא את הטאץ' הייחודי שלו? פוליקר הוא גיבור גיטרה ויכול להדליק משואה עם בווקי